



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

AD LECTOREM.

Hæc Agar, quæ hætenus
 in sua solitudine, ut dece-
 bat exsulem, ignota delituerat,
 Et cui porrò delitescere mens ad-
 huc erat; nescio qui factum sit, ut
 nunc alium in Europâ quàm olim
 in Arabiâ solè desideret intueri:
 nec amplius feras inter Et barba-
 ros Saracenos conqueri, sed in
 erudito Philologorû theatro tra-
 gicas sibi exsuliæ arumnas (ut gar-
 rulus est sexus minor) maluerit
 deplorare. Ideoque uti olim ipsa
 inuita domo Abraha pulsa exsu-
 latum abiit: sic iam contrâ ipsa
 volens, me quamuis nolente, ma-
 nu mitti voluerit, Et suis è late-
 bris effugerit. Quid ita? si quæras?

(iij Latine

Latinè loquar & dicam (ut meus
est mos) rotundè quod res est. Mi-
bi vetus intercedit amicitia cum
viro erudito , qui licet Theologus,
tamè amaniorum litterarum stu-
dio trahitur , ijsque subinde gra-
uiores inter curas animum oble-
ctat suum : quicum ob beneficio-
rum copiam , nec possim , nec de-
beam nudo dumtaxat verborum
certare officio. Illi hoc opusculum
(fateor leuicense munus) cen-
qualem qualem amicitia antiqua
tesseram transmisi. Quamuis &
illa ipsa tessera , quid nisi verba ?
sed verba , quibus sinceri amoris
intexta imago subluceat. Ille vero
ut eo quo misi animo , id est opti-
mo , accepit , è suo exsilio ià dudum
plus satis diu surdis latebris in so-

lem & lucē publicā reuocandam
palam censuit: ut omnes Agarī
solitudine querelas audirēt, ideo-
que ijs, penes quos est potestas, cō-
mendauit. Quid agerem? egōne
tam amici viri consilio, quod mihi
sit imperium, meum opponerem ius-
dicium? nefas, & amicitia id le-
gibus inimicum. Quare volens
volenti animo admisi, quod mihi
eius prudentia, & eruditio facile
persuadebat. Sed memineris Le-
ctor, non hic expectandam melle
& sesamo sparsam orationem, ut-
pote in exsilio è lacrymis expres-
sam. Quis enim è tenui viatico &
aqua utrede, quibus Abrahā sua
Agarī & Ismaëli maligna ex-
suly solatiola, & morientis amoris
parca pignora subministravit, laus.

tum epularū apparatus & siculas
mensas exspectet? Si tamen haec
dico verborum delicia, sed exsulis
amarulenta lacryma salivam mo-
ueant; erit fortassis, ut alias, qua
magis sint ad publicum gustum, tū
materiam dignitate nobiliora, tum
maiori eloquentia (prout potero)
studio & splendore gratiora sugge-
ram. Caterum cum norim in simi-
libus Musarum epulis plures esse
dentes, qui sicca ossa adrodant, &
conuiuij dominum mordeant; quā
linguas quae succulentas dapes in-
cundē cum sui animi sensu degustet;
eiusmodi sanniones, mimos & mo-
mos nil moror. Quorum dentatis
chartis hunc ego vicissim dentē re-
pono. Facilius est carpere quā imi-
tari. *μῦθ' ἔειπεν ἢ μῦθ' ἔειπεν.* AR.